

arbejdsdag stort set er håbløs. For hver gang de har sat sig ind i et nyt sæt regler, kommer der en dag eller to efter en ny kuvert fra Arbejdsministeriet eller fra Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen med endnu et sæt nye regler, som de skal sætte sig ind i.

Så hvis man lod være med hele tiden at komme med nye regler, tror jeg, arbejdsvilkårene for de ansatte også på arbejdsformidlingerne ville blive væsentlig bedre end i dag, for så har de f.eks. tid til at gøre det, de skal, nemlig formidle noget arbejde frem for at bruge tiden på at sætte nye cirkulæreskrivelser i ringbind.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

I sit sidste indlæg i denne debat har hr. Kim Behnke fat i noget fuldstændig rigtigt, nemlig spørgsmålet om, hvad der er årsagerne til alle de sager, som hr. Kim Behnke nævnte at der har været ved Rigsrevisionen og forskellige andre steder.

Det bekymrer også mig, at man forsøger at forflygtige ansvaret, og jeg tog det her op som en ny forflygtigelse af et ansvar, som *er* placeret, et ansvar, hvor der er mulighed for at styrke disse situationer, således at der kan gøres noget ved problemerne. Jeg har helt klart den opfattelse, at jo mere man forflygtiger ansvaret hos de øverste ansvarlige – nemlig Folketinget eller ministrene – jo mere kommer man i den situation, som hr. Kim Behnke så rigtigt nævner, nemlig en situation, hvor der er mulighed for, at der kan ske mange fejlfortolkninger.

Det bør man tænke over, hver gang man fjerner et ansvar fra de ansvarlige, og det var det, jeg gjorde opmærksom på i mit indlæg.

Bendt Bendtsen (KF):

Debatten om arbejdsformidlingen mener jeg vi bør tage en anden dag.

I Det Konservative Folkeparti var vi yderst tilfredse med, at vi i forbindelse med finanslovsforliget fik en separat tilsynsenhed under Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, selv om vi gerne havde set en helt selvstændig enhed.

Når det under forhandlingerne var vitalt for os at få en tilsynsenhed, var det, fordi vi ønsker et tilsyn med, om gældende regelsæt på området nu også bliver overholdt. Efter vores opfattelse har man måske i direktoratet haft for lidt tid til denne opgave, men med den særskilte enhed, som nu etableres, skulle der være rådet bod på dette forhold.

Når vi i dag behandler L 204, som ud over de tekniske rettelser indeholder et hjemmelsgrundlag for registersamkøring, så er det for, at vi kan være helt sikre på lovgrundlaget, og så er det også – set med vore øjne – fordi vi mener, at tilsynet skal have værktøjskassen i orden til dette arbejde. Når vi taler om registersamkøring, er der jo kun tale om økonomiske oplysninger. Ingen i Folketinget kan vel være tilfredse med, at der er nogle, som kan finde på at bedrage eller misbruge systemet. Det får vi med denne samkøring bedre mulighed for at stoppe, og det må være positivt.

Nu er det ikke, fordi vi ikke har haft regler om det før. Som der står i lovforslagets bemærkninger, har vi jo også i dag mulighed for at indhente oplysningerne, men formentlig kun til manuel kontrol, som det står anført tidligere i lovforslagets bemærkninger. Derfor er det godt, at vi med denne lov får det rigtige grundlag at føre kontrollen på.

Med disse bemærkninger kan Det Konservative Folkeparti tiltræde lovforslaget.

Aage Frandsen (SF):

Det er selvfølgelig oplagt, at det er uacceptabelt, at der foregår snyd med offentlige midler eller med andres midler. Derom er der formentlig ikke nogen der er uenige.

Det næste spørgsmål, man må stille, hvis der er risiko for, at offentlige midler omgås forkert, er så, hvornår man skal sætte et kontrolapparat ind, hvor omfattende det kontrolapparat skal være, og i hvilket omfang man skal kigge folk i kortene. Et overvågningssamfund tror jeg ikke nogen af os vil have, og det er jo den afvejning, som er afgørende i denne forbindelse.

Det er rigtigt, at der er eksempler på, at der foregår fejludbetalinger, men i forhold til, hvor mange penge der udbetales – det kan arbejdsministeren formentlig også bekræfte, apropos den diskussion, der har været tidligere – er antallet af fejludbetalinger altså ikke omfattende, tværtimod ganske lille, og når man tager i betragtning, hvor komplicerede forholdene er, må man også sige, at det er meget begrænset, og i en række tilfælde er der ikke tale om, at folk vil snyde, men om, at man ikke altid kender reglerne.

Med hensyn til det foreliggende lovforslag kan jeg sige, at vi fra Socialistisk Folkepartis side ikke kan tage stilling til, om vi er for eller imod det. Der er en række ting i dette forslag, som bekymrer os meget. Vi er bl.a. bekymrede for, at